

121125 Domsöndagen Björn Helgesson

Så ni kom ändå. Trots att det är Domsöndag. Bara namnet kan ju avskräcka. Första advent är nästa helg. Å andra sidan kan just Domsöndagens predikan vara särskilt skoj att lyssna till. Många gånger har jag själv imponerats av hur skickligt predikanten undviker att tala om det texterna talar om. Likt en mask som håller på att träs upp på en metkrok vrider han sig för att hitta en utväg som gör domen till något att se fram emot. Evtigt straff vill civiliserade präster inte veta av år 2012. Att Jesus gång på gång säger att vi ska dömas för våra gärningar hoppas över och prästen börjar istället prata om nåden. Vi låter bli att kommentera valda delar i liknelse efter liknelse och upprepar som ett mantra orden apokatastasis panton. Det är latin och betyder: alla ska med. Att den del av kyrkan vi tillhör gång på gång genom tiderna tagit avstånd från den synen ignoreras.

Jag gör likadant. Gud som den rättvisa domaren av varje människa är en grundmurad tanke både hos Jesus och i gamla testamentet. Samtidigt strider tanken på att det vid sidan av himmelen skulle finnas en plats av evigt lidande mot vår upplevelse av Guds kärlek till oss. I en framtid ska Gud vara allt överallt och då kan det knappast finnas plats för ett helvete. Men så finns orden om rättvisa där.

Få har missat veckans huvudnyhet i Örebro. Den tycker jag belyser hur svårt det är med frågan om rättvisa. Händelsen jag talar om gäller den för många år sedan dömd sexualförbrytaren som nu hängts ut av en okänd. Domen och adressen har kopierats upp och spritts till alla grannar. Rätt eller fel? Finns det brott där inget straff sonar och därmed öppnar för en väg tillbaka till samhället? Kan hämnd läka drabbades sår? Vad är egentligen rättvisa? Kan vi helas från en ond läggning och kan det ske genom straff? Svåra frågor som vi kristna ska prata om. Men denna dag handlar det inte om någon annan utan om dig och mig. Hur ska våra liv prövas och vem håller måtten? Den tiggande pojken på affischen för denna gudstjänst ställer en fråga till oss. Kanske är den: Får jag plats i ditt hjärta?

Två ledord vill jag ge er som prismor att se igenom när ni läser Jesu ord om får och getter som ska skiljas åt. De två orden är *"Relation"* och *"Prestation"*. Två vackra ord som ibland felaktigt ställs mot varandra. Inget av orden finns i bibeln lika lite som nyckeln sitter i dörren. Men hela bibeln är full av frågan om sambandet mellan relation och prestation när det gäller vår tro.

Orden avslöjar vår livsriktning. Relationen färgar prestationen och prestationen formar relationen. Därför kan Augustinus säga: Älska Gud och gör vad du vill. Tanken hisnar.

Jag är övertygad om att det Gud tänkt oss till är relation, en relation med honom. Ett perspektiv av Guds själva väsen tycks vara relation. Tydligt i talet Fadern, Sonen och Anden. En del menar att Anden är just relationen, bandet mellan Fadern och Sonen. Anden, bandet, har också vi i oss. Det manifesteras särskilt när vi döps. Kanske är livets mening relation. Att vi berör varandra. Att ditt hjärta kommer emot mitt. Kärlek är ett annat namn på samma sak. Om vi har någon relation avslöjas i vår prestation, utflödet, men kanske inte så vi ser det själva. Därav vår vända.

Prövostenen i Jesu liknelse om får och getter kan stavas prestation, d v s vad du åstadkommit. Men den kan också stavas relation d v s har din relation med Jesus lett till att du ser och älskar honom i din medmänniska. Jag återvänder till affischen som inbjuder till denna gudstjänst. Agneta har valt en bild på ett barn som sitter och tigger. Titta in i barnets ögon om du inte redan gjort det. Kan du se att det är Jesus som sitter där och är hungrig? I så fall har du en relation med Jesus, annars inte. Inte i det ögonblicket. Men det kan ändra sig. Paulus sa: *"Har någon bara den goda viljan, så är han välkommen med vad han har och bedöms inte för vad han inte har."* 2 Kor. 8:12

En form av relation och prestation är riten. Hit hör gudstjänster, böner och andliga övningar som bibelläsning helig dans. Som uttryck för relation är riten uttryck för längtan och kärlek, också när den stavas vana, men som prestation är den en återvändsgata. I vissa kretsar är ordet andlighet något bra men en andlighet som inte har fokus på Jesus är av intet värde. Jag känner dig inte, säger Jesus vid något tillfälle. Det du presterade var luft, inte relation.

Vi vet ingenting om hur domen blir. Inte heller om hur det är på andra sidan. Men lägg märke till att alla kungen i liknelsen pratar med blir förvånade, båda grupperna. Fåren och getterna. Det betyder nog att jag inte själv fullt ut kan se vad som är prestation eller relation i mitt liv. Jag kan inte fullt ut se vad som är äkta och vad som är en bluff. Inte heller vet vi något om hur det blir på andra sidan: *"Vi förkunnar, som det står i skriften, vad inget öga sett och inget öra hört och ingen människa anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom"* (1 Kor 2:9). Rum för förväntan.

Till dig som längtar efter mer relation till Jesus och mindre rit vill jag säga: Jesus längtar också efter dig. Du lever nu. Du har tid. Det finns något mer att få upptäcka. I kärleken finns ingen fruktan.

Jag avslutar med att lämna ett boktips: Ödehuset av William Paul Young. Låt Gud överraska dig. Även om du är gammal.